

EVANGHELIA
MAICII
DOMNULUI
CUGETĂRI – PREDICI – RUGĂCIUNI

EVANGHELIA
MAICII
DOMNULUI
CUGETĂRI – PREDICI – RUGĂCIUNI

Traducere din limba sârbă de
IONUȚ și SLADJANA GURGU

PRECISIA

Evanghelia Maicii Domnului – 1931

„Iată roaba Domnului.” /Luca 1, 38/

Iată roaba Domnului, fraților, a cărei viață pe pământ cu adevărat a înfățișat o întreagă evanghelie. Această Evanghelie a Maicii Domnului s-ar putea numi: Evanghelia celei dintâi roabe a Domnului, dar înainte a ne întreba ce fel de evanghelie a fost aceea, să ne mutăm cu duhul și cu gândul în acea zi luminată când Sfânta Maică a Domnului s-a despărțit de această lume. Noi numim acea zi – zi luminată, pentru că ea însăși a socotit-o astfel, rugându-se adesea Fiului său și lui Dumnezeu să-o grăbească, să grăbească ziua ieșirii ei din această lume în care ea a îndurat pentru dreptate mai mult decât oricare altă maică vreodată.

Să ne mutăm cu duhul și cu gândul la Muntele Sionului, în casa lui Ioan Evanghelistul, și să ne apropiem cu evlavie de patul ei de moarte, în care ea cu pururea sfială de fecioară pregătește trupul său pentru ceasul cel de pe urmă. În jurul ei slujește Sfântul Ioan, același Ioan care, singurul, s-a învrednicit, afară de Preasfânta Maică, să pună capul său pe pieptul dumnezeiesc al Domnului Mântuitor. Acestui slăvit Ioan, și doar lui, Domnul i-a vestit două mari taine – una înfricoșată, și alta dulce, taina vânzării și taina dragostei față de mamă. „Iată mama ta” /Ioan 19, 27/, a zis către Ioan Domnul în ceasul morții pe Cruce. Domnul nu putea să-i lase zălog mai mare decât ce i-a lăsat – pe Sfânta Sa Maică. Căci dacă Ioan putea fi de folos Maicii lui Dumnezeu cu ocrotirea și slujirea sa, de o sută de ori mai mult a fost ea de folos lui, cu sfaturile ei de Dumnezeu înțelepțite, cu pilda sa și cu descoperirea multor taine dumnezeiești, pe care doar ea le-a știut. Căci tainele dumnezeiești au început să i se descopere ei încă dinainte ca Ioan să se fi și născut. Iar în vremea adormirii sale, Ioan abia ajunsese la plinătatea vârstei, în vreme ce ea era înaintată în vârstă, fecioară, dar înaintată în vârstă.

Pe lângă Sfântul Ioan, și multe fecioare și femei din Ierusalim se aflau în jurul patului de moarte al Preasfintei Fecioare, acolo unde o mireasmă cerească și dulce izvorâtă din sufletul ei umplea încăperea. Toate fecioarele și femeile creștine au socotit-o pe Maica lui Dumnezeu, maica lor. Și ea cu adevărat le-a fost maică, căci le năștea în duh pentru lumea cerească și pentru viața veșnică. În prea mare tristețea lor jeleau pentru că maica bună și milostivă le părăsește ca pe niște orfane în această lume a mormintelor. Iar ea, cu zâmbetul ei, le liniștea și cu cuvintele le mângâia, încredințându-le că niciodată nu le va părăsi, chiar dacă cu trupul se desparte de ele.

Și atunci, iată, și vitejii lui Hristos – Sfinții Apostoli. Iată-i cum vin pe nori și coboară în casa modestă a lui Ioan. Din pricina curăției, credinței și prea marii lor dragoste față de Domnul Dumnezeu, toată firea le slujea, precum robul pe stăpânul său; și iată că și norii i-au slujit, ca să-i aducă din părți îndepărtate ale lumii în Ierusalim și să îi coboare în casa în care Sfânta Maică a lui Dumnezeu a așteptat ieșirea ei din această lume. Ei nu au știut de ce Duhul Sfânt i-a purtat pe nori și nici unde vor fi duși. Dar încredințați cu desăvârșire voii lui Dumnezeu și nu viețuind pentru sine, ci pentru Hristos,

au știut că această călătorie neobișnuită a lor trebuie să aibă un scop și un rost. Abia când unul după altul au coborât în Sion, în casa lui Ioan, au aflat de la Ioan, prietenul lor, că Maica lui Dumnezeu se află pe patul de moarte. Atunci vitejii duhovnicești ai lui Hristos, care supuneau lumea Împăratului Hristos, întristați și abătuți soseau unul după altul în fața Maicii Domnului, pe care o socoteau și maica lor, a tuturor, și cu lacrimi sărutau mâna ei și cereau de la ea ultima binecuvântare. Iar ea, pe fiecare după nume, i-a chemat și le-a vorbit întrebându-i despre greutățile și strădaniile lor și despre răspândirea Evangheliei Fiului ei în lume. A lăudat lucrarea fiecăruia dintre ei, i-a îmbărbătat, mângâiat și sfătuit.

Iar acum, fraților, să lăsăm această sfântă familie înrudită prin credință și dragoste mai puternic, mult mai puternic decât înrudește sângele. Să o lăsăm așa adunată și cu acest prilej, precum și cu cel al Cincizecimii, când Duhul Sfânt S-a pogorât cu vuiet peste ei toți. Să-i lăsăm pe Sfinții Apostoli să se îndulcească și să se hrănească cu ultimele cuvinte ieșite prin gura Miresei lui Dumnezeu și să o lăsăm pe ea să îi binecuvânteze cu binecuvântarea Fiului ei. Cea mai binecuvântată. Iar noi să ne întoarcem la întrebarea pusă: Ce fel de evanghelie

a fost Evanghelia celei dintâi roabe a Domnului? Sau, cu alte cuvinte: Ce bună veste a arătat lumii Preasfânta Născătoare de Dumnezeu Maria?

Iată, Sfânta Fecioară nu a scris nimic pe hârtie ce s-ar putea numi evanghelie. Și nici altcineva n-a însemnat cuvintele ei și le-a răspândit ca fiind evanghelia ei. Singurele ei cuvinte care s-au păstrat și au fost scrise în Evanghelia după Luca sunt cuprinse în cântarea ei de mulțumire: „Mărește sufletul meu pe Domnul.” /Luca 1, 46/ Această cântare se cântă în Biserica Ortodoxă în fiecare zi, la slujba utreniei. Această cântare a Născătoarei de Dumnezeu, după frumusețea ei, se poate asemui cu cei mai frumoși psalmi ai lui David. Iar după adâncime și înțelepciune înfățișează o mică evanghelie. Fără îndoială că Maica lui Dumnezeu a rostit încă multe cuvinte și povețe preafrumoase de-a lungul vieții sale, dar după pronia lui Dumnezeu acestea au rămas ascunse nouă. Însă, fraților, evanghelia Născătoarei de Dumnezeu nici nu stă în cuvintele ei, ci în viața ei. Întreaga ei viață este evanghelie, este o necuprinsă Bunăvestire către neamul omenesc, deoarece Evanghelia mereu și mereu înseamnă Bunăvestire.

Să privim prima pagină:

Prin îngerii, sfintele ceruri s-au arătat lui Ioachim și Anei că după rugăciunea lor li se va da o fiică pe care toate generațiile pământești și toate neamurile o vor numi binecuvântată. Ce vedem aici? Mai întâi vedem – rugăciunea cu nădejde, apoi – împlinirea rugăciunii și vestirea, al treilea – femeia stearpă și în vârstă dă naștere. Trei bucurii dintr-o dată, legate una de alta. Este o bucurie a vedea oameni care se roagă lui Dumnezeu cu credință și nădejde și cer cu stăruință de la El ceea ce întregii lumi îi pare cu neputință și caraghios. Este bucurie a vedea cum Dumnezeu și astfel de rugăciuni aude și făgăduiește împlinirea. Și bucurie este a vedea cum Domnul nu rușinează rugăciunea și credința și nădejdea celor drepecți, ci, cu adevărat, într-un chip minunat, le împlinește dorința în ciuda firii, El – Ziditorul firii.

Aceasta este prima pagină a Evangheliei a celei dintâi roabe a Domnului, pagină bogat luminată cu lumină cerească și prea împodobită. Cine citește această pagină cum se cuvine, și o înțelege, se va umple de mare înțelepciune și va primi mare folos.

CUPRINS

5	Evanghelia Maicii Domnului
28	Maica Domnului – Ocrotitoarea Sfântului Munte
34	Despre nașterea fără tată
38	Despre cum recunoaștem icoana ortodoxă a Sfintei Născătoare de Dumnezeu
41	Preafrumoasă zidire a Duhului Sfânt – Predică la Praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică
44	Predică la Adormirea Maicii Domnului
51	Predică la Praznicul Acoperământului Maicii Domnului
94	Predică la Praznicul Acoperământului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
107	Rugăciune către Maica Domnului, mijlocitoare înaintea Dreptului Judecător Hristos
113	Rugăciune către Maica Domnului pentru luminarea minții
118	Rugăciune către Fecioara Maria, acoperitoarea celor credincioși
121	Rugăciune către Preacurata Maică a lui Dumnezeu
124	Rugăciune la vreme de întristare către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu
129	Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu în vreme de ispită
131	Rugăciune în fața icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Peci